

Invitació a un balneari

Jordi ARBONÈS (Nif).

Matèria fràgil.

Premi Prudenci Bertrana 2002.

El Balanci, 454.

Edicions 62.

Barcelona, 2002. 188 pàg.

A Doberton hi ha un balneari, un micromón ple de títelles, de personatges prototip, un munt de veus que reflexionen, que rumien sobre els seus desigs i les seves pors. A Doberton hi ha un marc idíl·lic, tranquil, relaxant, un racó molt proper a la realitat, on qui entra a depurar cos i esperit en aigües termals acaba enfrontant-se a la seva matèria fràgil, a les seves obsessions; en definitiva, a tot allò que determina la seva vida.

Jordi Arbonès (Caella de Palafrugell, 1956) ens invita a la lectura d'una novel·la d'estructura complexa, «coral i polièdrica», amb un conjunt d'històries entrelaçades, plenes d'ironia i d'humor. Els efectes al·lucinògens provocats per la línia d'alta tensió que travessa el poble marquen la naturalesa desorbitada d'algunes escenes i justifiquen el rar comportament d'alguns personatges.

A *Matèria fràgil* (premi Prudenci Bertrana 2002) no hi ha temps perquè els personatges canviïn les seves vides; potser sí que alguns en redrecen el camí i d'altres en surten amb noves esperances, però això ho ha de jutjar el

lector, com també cada lector ha d'intentar esbrinar què representen les múltiples veus del relat. Què ens suggereix la Rosa amb la seva rinoplàstia, els llavis siliconats i la seva liposucció?, tanta por li provoca el fet de ser reconeguda pels seus?, què són l'Imma i la Montse respecte al seu passat?, què busca l'Elena amb en Joel?, ens reconeixem en el matrimoni Wagner i les seves infidelitats?, quin paper juga el sexe a les vides d'en Ferran i la doctora Millet?, etc. Tot un seguit de preguntes que ens parlen de defectes i virtuts propis de la nostra societat, un món que batega fora del balneari i que pot ser exterminat gràcies a les figures al·legòriques de Mr Death, Sir War, Lady Hungry i Herr La Plague, portadors de l'apocalipsi que s'hauran de conformar amb la seva partida a l'oca.

Jordi Arbonès no només intenta captar el lector temàticament sinó també formalment. *Matèria fràgil* esdevé un joc amb la mateixa novel·la, es fa metanovel·la i reflexió sobre el procés d'escriptura. Un bon exemple de tot això és en Maurici: un narrador inconscient en plena crisi existencial, aparentment un personatge més de la novel·la, però amb un paper destacat, el d'un narrador de suport que complementa la feina de l'escriptor, una curiosa evolució del Víctor Gotti unanimitat, que ens fa somriure i de nou dubtar sobre la frontera entre realitat i ficció.

El lector que vulgui viure un parèntesi en la seva vida que no s'oblidi de la invitació de l'escriptor empordanès, que entri en el seu balneari i que es deixi portar per un ritme trepidant d'escenes i de sensacions.

Albert Carol Bruguera